

Addis Ababa (Flor Nova) capital de Ethiopia

Em dic Silvia i molts de vosaltres ja em coneixeu perquè vaig estar durant un temps a la Biblioteca i a la Secretaria de l'AEG.

Des de fa sis mesos estic vivint a Addis Ababa (Flor Nova) capital d'Etiòpia..... amb els més de 3 milions d'habitants, no solament és la capital d'Etiòpia, si no també el centre econòmic i financer del país.

La ciutat va ser fundada el 1887 per l'Emperador Menilik II després de descobrir una font d'aigües termals.

La ciutat és bastant organitzada i segura. Hi ha moltes seus d'organismes internacionals (Nacions Unides, Unió Africana...). Això implica que hi hagi molts carrers asfaltats, edificis moderns, i molts estrangers que hi resideixen...amb la qual cosa hi ha una oferta molt variada de restaurants, bars, alguns cinemes i supermercats on hi ha tot tipus de productes. No es pot dir el mateix de la resta del país que és bàsicament rural.

Estic treballant a Addis Ababa University com a professora dels estudiants de Postgrau de Biologia. A la Universitat no solament faig classes sinó que també tutoritzo en els seus treballs de recerca als alumnes de doctorat. Alhora que estic intentant aconseguir finançament per a ells.

A més estic col·laborant amb una ONG espanyola en l'àmbit hospitalari.

Etiòpia és un autèntic mosaic cultural amb més de 80 ètnies amb les seves pròpies llengües i tradicions. L'idioma oficial és l'Amhàric que té el seu propi alfabet. L'economia es basa en l'agricultura. Únic entre els països africans, amb més de 3000 anys d'història, Etiòpia és un dels estats més antics del món i l'únic país africà que mai es va sotmetre al colonialisme.

Encara que no és la imatge que tenim d'Etiòpia, és un país molt muntanyenc i verd.....no ens hem de refiar de tot el que surt en els mitjans de comunicació. Compta per exemple amb el 80% de tota la terra d'Àfrica que està per sobre dels 3000 metres.

Sempre que puc vaig d'expedició a visitar alguns racons d'aquest fantàstic país. Ja sigui a fer una mica de muntanya o veure llocs tant interessants com els que podeu veure a les fotografies. Encara em queden molts llocs per visitar com el Ras-Dashen (4620m) el cim més alt d'Etiòpia al qual espero poder pujar molt aviat.

De tots els llocs que he visitat fins ara, els meus preferits són les escalades a les esglésies excavades a la roca a Tigray. (Entre els segles VIII i XV, un exèrcit d'artistes, escultors, arquitectes i excavadors van crear una xarxa d'esglésies assentades en muntanyes inaccessibles que estan tallades a la roca) i el desert del Danakil: llacs salats blancs com el gel, volcans amb espectaculars erupcions i guèisers que pinten la superfície dels colors més variats... això és el Danakil, un lloc on les temperatures arriben fins als 50°C. Les úniques persones capaces de viure aquí són els pastors Afar, que comercien amb la sal que extreuen de la plana. Afar significa lliure, i el sentiment

de llibertat és només una de les grans emocions que s'experimenten en aquest lloc.

Hi ha coses molt curioses, els horaris i les dates. Les 00:00 hores de l'horari etiop coincideixen amb les 06:00 del matí del fus horari internacional. Aquí segueixen el calendari julià, l'any es divideix en 12 mesos de 30 dies cadascun i al final de cada any, s'afegeixen 5 o 6 dies extres. El passat 11 de setembre vaig celebrar de nou el cap d'any del 2004...

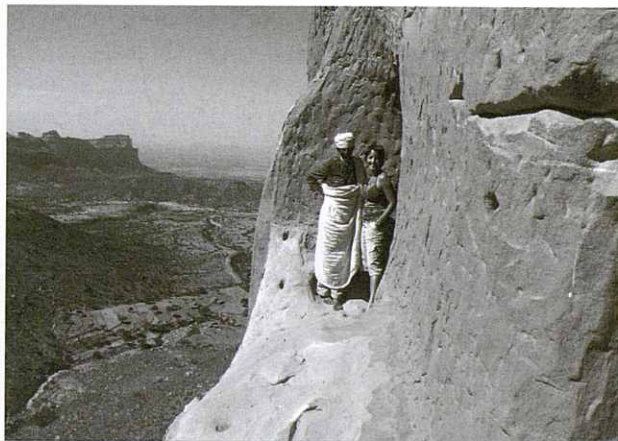
Aquí es menja amb les mans: s'ha de trencar un tros d'*injera* (que és com una espècie de crep) i amb ell has d'agafar la carn i les verdures que l'acompanyen i endur-t'ho tot a la boca. Pràcticament cada dia et passa alguna cosa que et crida l'atenció o et sorprèn, tothom et saluda pel carrer i et pregunten *Where are you go ferengi (estranger)???*

La vida aquí no és difícil, i el dia a dia és bastant semblat a la meua vida a Catalunya....sempre amb algun contratemps...jejeje.

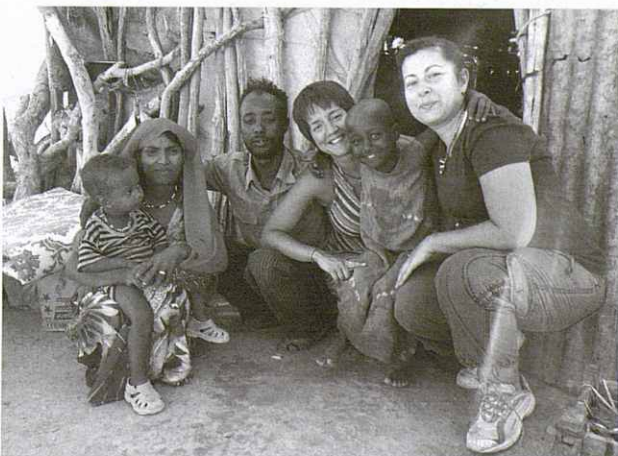
Trobo a faltar molt el mar i anar a la muntanya cada cap de setmana...Però, en realitat, el que més es troba a faltar són la família i els amics.

Afortunadament, alguns d'ells ja han vingut a visitar-me i molts d'ells m'han dit que em vindran a visitar, així que us espero.

Silvia Blanco.

Abuna Yemata Church Tigray Region.

Uns amics que vam fer pel camí.